

Beantwoording Technische Vragen naar aanleiding van Omgevingsverordening, WOL, RES

- 1) Wat is het juridische karakter van het nieuw op te stellen Wind op Land beleidskader? Kunnen Noord-Hollandse burgers, of publieke organen, hieraan juridische rechten ontlelen, of is dit kader louter beleidsmatig / kaderstellend?

Antwoord: Een beleidskader, zoals het beleidskader Wind op Land, is een door Provinciale Staten vastgestelde zelfbindende, kaderstellende nota. Het college van Gedeputeerde Staten voeren het beleid binnen die kaders uit.. Burgers of publieke organen kunnen het orgaan dat het stuk heeft vastgesteld hierop aanspreken.

- 2) Wat is het juridische karakter van de RES'en in Noord-Holland? Kunnen burgers, of publieke organen, hieraan rechten ontlelen of zijn de RES'en louter beleidsmatig / kaderstellend?

Antwoord: De RES is een instrument om de afspraken uit het Klimaatakkoord ruimtelijk in te passen met maatschappelijke, regionale betrokkenheid. Daarnaast is het een manier om langjarige samenwerking tussen alle regionale partijen te organiseren. En tot slot is de RES een product waarin de regio beschrijft welke energiedoelstellingen zij zal

realiseren, op welke termijn en met welke strategie. Een RES krijgt pas juridische status als ze zijn uitgewerkt en vastgelegd in omgevingsrechtelijke instrumenten. Burgers of publieke organen kunnen aan een RES geen rechten aan ontlenen.

- 3) In het geval van een hypothetische strijd tussen het bepaalde in het Wind op Land beleidskader en de RES: welke van de twee instrumenten heeft voorrang?

Antwoord: Er is geen sprake van voorrang. In het klimaatakkoord is afgesproken dat de RES wordt vertaald in de beleidstukken en –kaders. Het nieuwe wind op land beleid moet nog worden opgesteld. De RES is daarbij leidend.

- 4) Het College geeft duidelijk de voorkeur aan windturbines binnen de MRA. Vanwaar deze voorkeur? Graag de overwegingen.

Antwoord: Dit beschouwen wij als een politieke vraag en kunnen zodoende deze vraag niet beantwoorden.

- 5) Wat is de juridische status van de RES Noord-Holland Noord en Noord-Holland Zuid ten opzichte van de Klimaatwet?

Antwoord: In het klimaatakkoord zijn de hoofdlijnen van het nationale klimaatbeleid voor de komende jaren bepaald. Dit beleid is nu ook vastgelegd in het concept-klimaatplan en het Integraal Nationaal Energie- en Klimaatplan (INEK). Het klimaatplan vindt zijn grondslag in de Klimaatwet. In het eerste klimaatplan, waarvan het voorstel op 25 november 2019 aan de Eerste Kamer is aangeboden, is de RES opgenomen als één van de beleidslijnen. De ruimtelijke inbedding wordt regionaal en decentraal ingevuld via de RESsen. De RES is een nieuwe manier van interbestuurlijk en maatschappelijk samenwerken. Het Klimaatakkoord geeft geen concrete duiding van de juridische status van de RES. Er bestaat ook geen wettelijke grondslag voor de RES. De RES heeft dus op zichzelf weinig bindende kracht. De regionaal gemaakte afspraken krijgen pas juridische status als ze zijn uitgewerkt en vastgelegd in omgevingsrechtelijke instrumenten, zoals omgevingsvisies, programma's en omgevingsplannen.

- 6) A. Is er een scenario denkbaar, waarin de uiteindelijke RES in strijd zal zijn met de concept-omgevingsverordening? Welk instrument, of welke bepaling, heeft in zo'n scenario voorrang?

Antwoord: de ontwerp-omgevingsverordening zoals deze op 18 februari 2020 ter inzage is gelegd is een eerste versie van de omgevingsverordening volgens de uitgangspunten van de Omgevingswet. In het klimaatakkoord is

afgesproken dat de RES vertaald zal worden in de afzonderlijke beleidskaders. Dit betekent dat het denkbaar is dat de omgevingsvisie en vervolgens de omgevingsverordening wordt aangepast. Mocht er bijvoorbeeld buiten de MRA, via de RES NHN, voldoende draagvlak blijken voor wind op land dan zal de omgevingsverordening op dat punt, indien nodig, worden aangepast.

B. Is het in zo'n geval voorstelbaar dat de omgevingsverordening nader wordt aangepast?

Antwoord: zie A.

- 7) Onder welke omstandigheid zou een RES aangepast kunnen worden in die zin dat het de afstand van een windturbine tot een woning verkort tot minder dan 600 meter?

Antwoord: Dit zou het geval zijn als uit het RES proces blijkt dat dit wenselijk is. Het is dan als zodanig opgenomen in die RES. Er is dan geen sprake van een aanpassing van de RES.

- 8) Lezen wij goed dat het afwijken van de 600 meter zoals in artikel 6.22 lid 2 sub f staat beschreven, niet is toegestaan tenzij het de MRA betreft? Dus alleen in de MRA kunnen onder de huidige condities windmolens op land worden geplaatst? Graag een beargumenteerd antwoord.

Antwoord: Nee. De 600 meter geldt ook voor de herstructureringsgebieden binnen de MRA. In de ontwerp-omgevingsverordening wordt, als uitvoering van het coalitieakkoord, ruimte geboden voor het plaatsen van windturbines. Ten eerste door aanpassing van de huidige regels voor herstructureringsgebieden binnen de MRA en ten tweede door gedeputeerde staten de bevoegdheid te geven om windenergiegebieden aan te wijzen.

- 9) Wat begrijpt GS precies onder het begrip 'gevoelige bestemmingen', zoals gebruikt in artikel 6.22 lid 2 sub f van de conceptverordening? Graag een uitputtende opsomming van objecten, bouwwerken, roerende zaken, enz., die hieronder kunnen vinden. Begrijpt GS hieronder (particuliere) woningen (zoals ook gesteld in de toelichting op de ontwerp-verordening)?

Antwoord: De definitie van gevoelige bestemmingen is in het geval van de ontwerp omgevingsverordening beleidsneutraal overgenomen van de huidige provinciale ruimtelijke verordening. Onder gevoelige bestemmingen wordt, gelet op de toelichting bij de provinciale ruimtelijke verordening, verstaan: bestemmingen in bestemmingsplannen die woningen, niet zijnde bedrijfswoningen, en andere geluidsgevoelige gebouwen zoals bedoeld in artikel 1.2 Besluit geluidhinder of (beperkt) kwetsbare objecten als bedoeld

in artikel 1 Besluit externe veiligheid inrichtingen mogelijk maken.

Hieronder worden dus ook woningen begrepen.

10) Moet art. 6.22 lid 3 van de Concept-verordening zo begrepen worden dat GS in, door hen aangewezen, windenergiegebieden wél een ruimtelijk / bestemmingsplan kan opstellen? En zo ja: kan dit ruimtelijk / bestemmingsplan dan wél voorzien in bestemmingen en regels die het bouwen of opschalen van een of meer windturbines mogelijk maken?

Antwoord: Nee, het verbod om in een ruimtelijk plan nieuwe windturbines of opschaling mogelijk te maken wordt door het aanwijzen van een windenergiegebied buiten werking gesteld. De verordening richt zich met name op het gemeentelijk bestemmingsplan of ander ruimtelijk plan. Indien een gebied is aangewezen als windenergiegebied kan een gemeentelijk ruimtelijk of bestemmingsplan inderdaad voorzien in het bouwen of opschalen van windturbines onder de door GS in het aanwijzingsbesluit te stellen voorwaarden.

Volledigheidshalve geven wij mee dat het vaststellen van een bestemmingsplan een bevoegdheid is van de gemeenteraad. Daarnaast kunnen Provinciale Staten, onder de huidige wet- en regelgeving, een provinciaal inpassingsplan vaststellen. GS hebben die bevoegdheid niet.

11) Wat wordt er door GS bedoeld met 'Windenergiegebieden'? Dit lijkt een nieuwe categorie te zijn. Is dit iets dat uit het Wind op Land-kader komt, of uit een ander instrument?

Antwoord: Windenergiegebieden zijn inderdaad nieuw. De mogelijkheid tot het aanwijzen van windenergiegebieden komt voort uit de vertaling van de 'ja mits binnen de MRA' uit het coalitieakkoord Duurzaam Doorpakken. Vooruitlopend op de uitkomst RES kunnen GS dan ruimte geven binnen de MRA voor locaties voor windturbines. De systematiek is afgeleid van de 'stimuleringsgebieden voor zonne-energie'.

12) In artikel 6.22 lid 4 van de Concept-verordening staat te lezen:

'Gedeputeerde Staten kunnen nadere regels stellen ten aanzien van het bepaalde in het tweede en derde lid.' FvD vraagt zich af: wat voor regels? Als in: welk (juridisch) karakter hebben deze regels? Bedoelt GS hiermee het beoogde Wind op Land-kader, de RES'en, of ook andere regels? Graag een uitputtende opsomming van regels.

Antwoord: met het stellen van nadere regels kunnen gedeputeerde staten bijvoorbeeld aangeven welke onderdelen zij betrekken bij hun afweging ten aanzien van een omgevingsvergunningaanvraag voor windturbines of bij een aanvraag voor de aanwijzing voor een windenergiegebied. Ook kunnen gedeputeerde staten procedureregels stellen over het aanwijzingsproces.

Bestaande beleidskaders kunnen ook geduid worden als nadere regels.

Aangezien de nadere regels nog worden vorm gegeven kan momenteel geen uitputtende opsomming van die nadere regels gegeven worden. Wij verwachten u ten tijde van de vaststelling van de Omgevingsverordening hierover te kunnen berichten.

13) Ten tweede: wij lezen, in artikel 6.22 lid 4 van de Concept-verordening:

‘nader’ als (enkel) ‘aanvullend’, of ‘specificerend’ en niet als ‘vervangend’.

Met andere woorden: op grond van de bewoording van dit lid kan de minimale afstand van 600 meter uit artikel 6.22 lid 2 sub f, niet worden gewijzigd, of aangepast. Onderstreept GS deze lezing? Zo nee: waarom niet en hoe moet ‘nader’ dan wel worden geïnterpreteerd?

Antwoord: Gedeputeerde Staten kunnen slechts nadere regels stellen binnen de kaders die Provinciale Staten hebben vastgesteld, in dit geval de aanstaande Omgevingsverordening. Gedeputeerde Staten kunnen in geval van een omgevingsvergunningaanvraag binnen een herstructureringsgebied binnen de MRA niet de 600 meter wijzigen. Het is wel mogelijk dat GS een windenergiegebied aanwijzen binnen een herstructureringsgebied en bepalen dat –indien het M.E.R-technisch mogelijk is- van de 600 meter eis mag worden afgeweken.

14) In artikel 6.22 lid 4 staat 'Gedeputeerde Staten kunnen nadere regels stellen ten aanzien van het bepaalde in het tweede en derde lid'. Kunnen wij hieruit opmaken dat GS in principe altijd buiten PS om windturbines kan realiseren in Noord-Holland omdat artikel 6.22 lid 4 het mogelijk maakt nadere regels te stellen ten aanzien van artikel 6.22 lid 2 en 3? Graag een beargumenteerd antwoord.

Antwoord: Nee. Gedeputeerde Staten kunnen alleen nadere regels stellen binnen de kaders die Provinciale Staten, in dit geval via de Omgevingsverordening, meegeeft.

15) Wat is een planMER; hoe wordt dit geïmplementeerd, en hoe verhoudt dit zich tot de andere instrumenten?

Antwoord: een planMER is een wettelijk instrument en komt voort uit de Wet milieubeheer. Naast de Wet milieubeheer is het Besluit milieueffectrapportage belangrijk om te kunnen bepalen of bij de voorbereiding van een plan of een besluit de m.e.r.-procedure moet worden doorlopen. Zie voor meer informatie:

<https://www.infomil.nl/onderwerpen/geluid/thema/gebiedsontwikkeling/instrumenten/planmer/>

16) GS heeft aangegeven dat er om af te wijken van de 600 meter norm voor windturbines een planMER moet worden gedaan. Geldt dit ook binnen de

MRA? En kunnen eventuele nieuwe kaders in de RES of omgevingsverordening een PlanMER overbodig maken?

Antwoord: In de ontwerp omgevingsverordening is de 600 meter norm binnen de herstructureringsgebieden binnen de MRA gehandhaafd, omdat anders voor de Omgevingsverordening op dit punt een MER-beoordeling gedaan moest worden. Gevolg daarvan zou zijn dat dan niet vooruitlopend op de uitkomst van de RES, zoals in het coalitieakkoord staat vermeld, ruimte wordt geboden voor windenergie binnen de MRA. Het doen van een MER-beoordeling kost namelijk tijd.

Nieuwe kaders maken een MER niet overbodig. Per geval zal moeten worden gezien of een MER- beoordeling etc nodig is. Zie ook het antwoord op vraag 15.

17)Welke windenergiegebieden heeft GS momenteel op het oog, overweegt GS op het moment?

Antwoord: Wij hebben geen concrete windgebieden op het oog. Wij zullen afwegen een windenergiegebied binnen de MRA aan te wijzen indien een verzoek daartoe door een gemeente wordt ingediend.

18)Waarom kan niet alle benodigde windenergie op zee worden opgewekt? Wat zijn de voordelen van plaatsing van windturbines op land,

boven zee? Wat zijn overige omstandigheden die leiden tot plaatsing op zee in verhouding tot land, of andersom?

Antwoord: De totale opgave van het opschalen van de elektriciteitsproductie uit hernieuwbare bronnen is 84TWh. De opgave is daarbij niet gerelateerd aan het energieverbruik in specifieke sectoren maar aan de in het Klimaatakkoord afgesproken opgave voor de elektriciteitssector om in 2030 de CO₂-emissies met ten minste 20,2 Mton te verminderen. Voor het halen van die doelstelling speelt wind op zee zeker een belangrijke rol. Zo'n 60% (49TWh) van de landelijke opgave voor groene stroom wordt tot 2030 al op deze manier gerealiseerd. De overige 40% - de opgave van de RES - moet op land opgewekt worden in 2030. Het gaat dan om 35 TWh. Alle duurzame energiebronnen moeten dus gebruikt worden om de opgave te kunnen halen, inclusief de wind op land.

Verder spelen bij wind op zee, net als bij wind op land, ook andere belangen zoals visserij, doorvaarroutes, ecologie (bv Europese habitat- en vogelrichtlijn mbt zeevogels etc). Afspraken hierover zijn vastgelegd in de 'Noordzee strategie'. Daarbinnen doen we nationaal gezien al het bijna maximaal mogelijke op zee tot 2030. T.a.v andere sectoren zoals visserij is het niet billijk dat alle elektriciteit van zee moet komen. Ook de aanlanding van zee-productie, de ruimtelijke consequenties daarvan, de congestie in het land-hoogspanningsnet etc. spelen een rol. Meer op zee produceren en aldaar omzetten in bijvoorbeeld waterstof is nog te experimenteel. Dit zou

een route kunnen zijn die vanaf 2030 pas echt kan worden opgepakt.

Daarnaast is wind op land goedkoper dan wind op zee.

De voortgang van de opgave 35TWh op land wordt twee jaarlijks gezien.

Wij achten het denkbaar dat op die momenten ook bekeken wordt of de verhouding in aantal TWh land en zee nog voldoet.